

Testigua ondoren datorrenari pasatzeko mila modu omen daude... argi suzia haren esku artean uztea, bidean aske joan dadin zure esku heldua bere sorbaldatik kentzea edo... hark noizbait irakurriko dituenaren esperoan lau lerrotan lehengo hizki gerora esaldi eta azkenik olerki edo ipuin izan diren horiek paper zuritan uztea...

Gogokoen dudan modua da hori, ni neu ere idazten hasi berri nintzen hartan, irakurri baintuen helduagoak ziren haien lerroak eta nolabait nire baitan hartu nuen, neurri batean, hitzek euregan utzi zuten esentzia. Aurten niri dagokit beharbada argi suzia behingoz hurrengoei pasatzea, idatzita eta idazteke dauden hitzak nolabait lotzeko nahiagatik bederen...

Hortaz, besterik gabe, sari hau testigua honaino ekartzen lagundu didaten aita eta amari, zein argia inoiz itzali ez zedin suzia zaindu duten aitona eta amamari eskaini nahi nieke, eurak baitira daramadan esentziaren jabe... Oihane Lopez Lasa naiz eta hemezortzi urte ditut.

[pdf Oihane Lopez Lasa, Hotzaz \(53 KB\)](#)